

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia XII. Amor diuinus se Magdalenae insinuat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Fulmineisq̄ue minax terror circumuolat alis,
 Et laniant tenerum flammea tela sinum?
 Mitte graues luctus, tot & excure Numinis iras:
 Qui tibi vindicias asserat, auctor erit.
 Ille tuos oculos oculo propiore serenans,
 Dexteriore tuum iam pede radet iter.
 Ille Ariadnæ ducet compendia fili,
 Ille trahet sparsis stamina longa comis.
 Quà trahet, i, sequitor duce crine per auia mundi:
 Te labyrinthis eruet ille dolis.
 Et mundi leget exuuias, Superùmque superbis
 Postibus affiget, hoc duce, victor Amor.

ELEGIA XII.

*Amor diuinus se MAGDALE-
 NAE insinuat.*

MAGDALIS vt dextrâ bibit aure tot omni-
 na Diuûm,
 Tandem ærumnosum sustulit alta caput:
 Suspiransq̄ue residit, & omnia lustrat in orbem;
 Defigitq̄ue oculos palmifero nemore.
 Vda suauè liquens pertentant gaudia pectus,
 Exsultimq̄ue fibræ corde micante vibrant.
 Ast iterùm dextram quid nescio tinnit ad aurem,
 En blandus tacitâ voce susurrat Amor:
 Mitte metus, cura s̄q̄ue graues, & Vindicis iras;
 Irrita qui Diuûm fulmina vincat, erit.
 Ille nouam fundet medicata per oscula vitam,
 Quem claudis gremio Magdala pænè tuo.
 Ille potens franget, pacali cinctus oliuâ,
 Vltrores gladios, fulmineasq̄ue faces.

Ille,

Ille, subæratas quas cudit noxa catenas,
 Rumpet, vt aurato torque monile geras:
 Et quoscumque dolos, seu tela minatur Auernus,
 Ille potens dextrâ bellipotentem premet.
 Dixit, & aratis fridentia pectora vinculis
 Attingit: attractu vincula visâ rapi.
 Vincula leuat certè læti Spes conscia fati,
 Vincula catenatâ decutienda manu.
 Iamque graui è nodo gelidas respirat in auras,
 Libera, & exfertat Magdala læta pedes:
 Erugatque graues tranquillâ fronte querelas,
 Inscribens oculis gaudia pura suis.
 Ante alios vnum suspirat & ardet IESVM:
 Et tamen hunc nescit, quem suus ambit amor.

ELEGIA XIII.

Timor diuinus MAGDALENAM
venatur.

FORTE suburbano Solymæ spatiabar in agro,
 Lustrabamque vago ruris amœna pedes;
 Errabunda trahens variis vestigia campis,
 Dum sequor errantes picta per arua vias,
 Limus in obliquos trames me leuocat agros:
 Quò vocat, inflecto deuius erro gradum.
 Hic Dryadum frondosa domus viret ardua Cælo,
 Plurimaque vmbrosam myrtus opacat humû.
 Hic cedrus alta cedris, ornoque admurmurat
 ornus,
 Et miscent læcis brachia vincula comis.
 Succedo, tacitoque incertus oberro vireo,
 Quâ trahit ignaros semita curua pedes.

B

Hei